

tillægsskatten og samtidig bevare et uændret provenu af indkomstbeskatningen.

Socialdemokratiet lægger stor vægt på, at der i løbet af overgangsperioden skaffes mulighed for at flytte undergrænsen for tillægsbeskatning op til 160.000–175.000 kr., så 85–90 pct. af skatteyderne kan nøjes med laveste trækprocent. Derved fjernes en meget væsentlig del af samspilsproblemerne mellem høje marginalskatter og nedsatte indkomstbestemte ydelser, der under de gældende regler kan fjerne hele udbyttet af en ekstra indtægt.

Lavere skat af den sidst tjente krone vil give større tilskyndelse til at vove en ekstra indsats og mindske tilskyndelsen til skattetækning – herunder udnyttelse af fradragmuligheder. Desuden vil de direkte skatteunddragelser reduceres, fordi udbyttet mindskes. En forbedring af indkomstskaat-systemet skal desuden være med til at sikre, at kræfter hos skattemyndighederne kan frigøres fra

banale kontrolopgaver (f.eks. befodringsfradrag) og sættes ind på en mere effektiv ligning af regnskabspligtige personer og selskaber, således at risikoen for, at skattesnyd afsløres, bliver forøget væsentligt.

Socialdemokratiet vil gerne i et længere perspektiv overveje andre skatteklider til aflastning af den internationalt enestående høje danske indkomstskat. Men vi finder ikke, at det i den økonomiske situation inden for de nærmeste par år er realistisk at stille indkomstskattelettelser i udsigt.

Det er udtryk for en fejlinformation af borgerne om de reelle muligheder for at rette op på de meget komplicerede balanceproblemer i dansk økonomi, hvis man giver indtryk af, at vi kan klare os gennem krisen via lavere skatter og større privat forbrug.

Derimod understreger den økonomiske krise nødvendigheden af et mere retfærdigt og effektivt indkomstskattesystem.